

Neyin Kavgası?

İlkemiz zaman zaman bazı acı olaylara şahit olmaktadır. Değişik fikir ve kanaatlere sahip gruplar arasında meydana gelen olaylar, halkımızın hem canına, hem malına, hem huzuruna zarar vermektedir. Bu tür olaylar çoğu kere aslında aynı şeyleri isteyenlerin kör dövüşüdür. Mevlana'nın anlattığı şu olay, bu gerçeğe bir ayna olabilir:

Dört ayrı milletten dört kişi arkadaş olmuş, seyahat ediyorlardı. Paraları yoktu. Birisi, bunların haline acıyarak bir lira verdi. İçlerinden Arap olan:

-Arkadaşlar, dedi. Bu parayla ineb alalım. Benim canım ineb istiyor.

İneb Arapça üzüm demektir. İranlı itiraz etti.

-Hayır, dedi engur alalım...

Engur da Farsça üzüm demektir. Rum olanı dedi ki:

-Hayır arkadaşlar, ne ineb, ne engur... Bize şu sıcakta istafil iyi gelir. İstafil alalım. İstafil de Rumca üzüm demektir. Sonunda Türk dayanamadı:

-Ben sizin istediklerinizin hiçbirisini istemiyorum. Bu parayla üzüm alalım, dedi. İneb'ti, engur'du, yok üzüm'dü, istafil'di diye başladılar tartışmaya... Derken iş kavgaya döktüldü, yumruk yumruğa dövüşüyorlardı. O sırada bilgin, kadri yüce bir kişi, oradan geçiyordu. Kavganın sebebini sordu, her birisini ayrı ayrı dinledi. Sonunda anladı ki bu dört adam da aynı şeyi söylüyor, yani üzüm istiyorlar... Ellerinden paralarını aldı:

-Susun, dövüşmeyin... Ben bu bir lira ile hepinizin istediğini yerine getiririm. Gönlnünüzü bana teslim edin. Bu bir liranız, istediğiniz şeylerin hepsini yapar, muratlarınızı yerine getirir, diyerek çarşıya koştu. Bir liralık üzüm aldı, önlerine koydu. Kavgada bitmişti, dövüş de...

*İslâm dini evrenseldir,
bir ırkın değil, bütün ırkların dinidir.*

Irklar Ötesi Dava

İslâm öncesinde Arabistan'da tam bir bedevilik hâkimdi. O coğrafyada yaşayan insanlar medeniyet nedir bilmiyorlardı. Parça parça kabileler halinde yaşıyorlardı. Kureyş gibi bazı kabileler diğer kabilelerden üstün kabul edilir, bazı kabilelere ise değer verilmezdi. Hele zenciler, adamdan bile sayılmazlardı. İslam dini bir güneş gibi doğdu, onları cehalet karanlıklarından kurtardı, itibar ettikleri cahiliye âdetlerini ortadan kaldırdı. İlkel kabilecilik geleneğine son verdi, insanları adalet ve hukuk önünde bir ve eşit saydı.

Peygamber Efendimiz şöyle bildirir:

"İnsanlar Âdem'in çocuklarıdır ve Allah Âdem'i topraktan yaratmıştır." *(Ebu Davud, Edeb, 111)*

Yine Onun ifadesiyle "İslâmiyet cahiliye ırkçılığını kesip atmıştır." *(Tirmizi, Cihad, 28)*

"Müslüman olduklarında Kureyşli bir efendiyle Habeşli bir köle arasında bir fark yoktur." *(Abmed B. Hanbel, II, 488)*

Bilal-i Habeşi siyah bir köleydi. İslâma intisapla "müezzinlerin piri" oldu, daima hürmetle yâd edildi.

Selman-ı Farisi, İranlı bir köle iken en önde gelen sahabelerden biri oldu.

Necaşi, Habeş kralıydı, peygamberimizi görmeden Ona iman etti. Vefat ettiğinde, Peygamber Efendimiz gıyabî olarak cenaze namazını kıldırdı.

Peygamber Efendimizin gönderdiği elçiler, dünyanın doğusuna batısına gittiler, bu evrensel mesajı her tarafa ulaştırdılar ve günümüzde de ulaştırmaya devam ediyorlar.

*İlk ırkçı şeytandır.
Yaratıldığı madde ile övünmüş,
kendini üstün saymıştır.*

İnsana değer kazandıran, soy, sop, mal gibi şeyler değil, ilim, ahlak, fazilet gibi değerlerdir. Ama tüm değer ölçülerinde İslama ters düşen şeytan, ırk meselesinde de aldanmış ve aldatmaktadır. Şöyle ki:

Allahu Teala Hz. Âdemi yaratır ve meleklerin Ona secde etmelerini ister. Bütün melekler secde ederler. Ama melekler arasında bulunan şeytan secde etmez. Allahın, "emrettiğim halde secde etmene engel nedir?" sorusuna şöyle cevap verir:

"Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten, Onu ise topraktan yarattın." (*A'raf suresi, 11-12*)

Benzeri bir yaklaşımla, kendi ırk ve milletinden olanları üstün, başka ırk ve milletten olanları aşağı görmek, şeytanî bir bakış açısıdır. Yahudi milletin, kendilerini Allahın seçkin kulları, diğer insanları ise kendilerine bir nevi hizmetçi görmeleri nice problemler meydana getirmiş ve getirmektedir. Almanların "biz üstün ırkız" mülahazasıyla 2. Dünya savaşını çıkarmaları gözler önündedir.

*“Milliyetimiz bir vücuttur.
Ruhu İslâmiyet, aklı Kur'an ve imandır.”
Bediüzzaman Said Nursî*

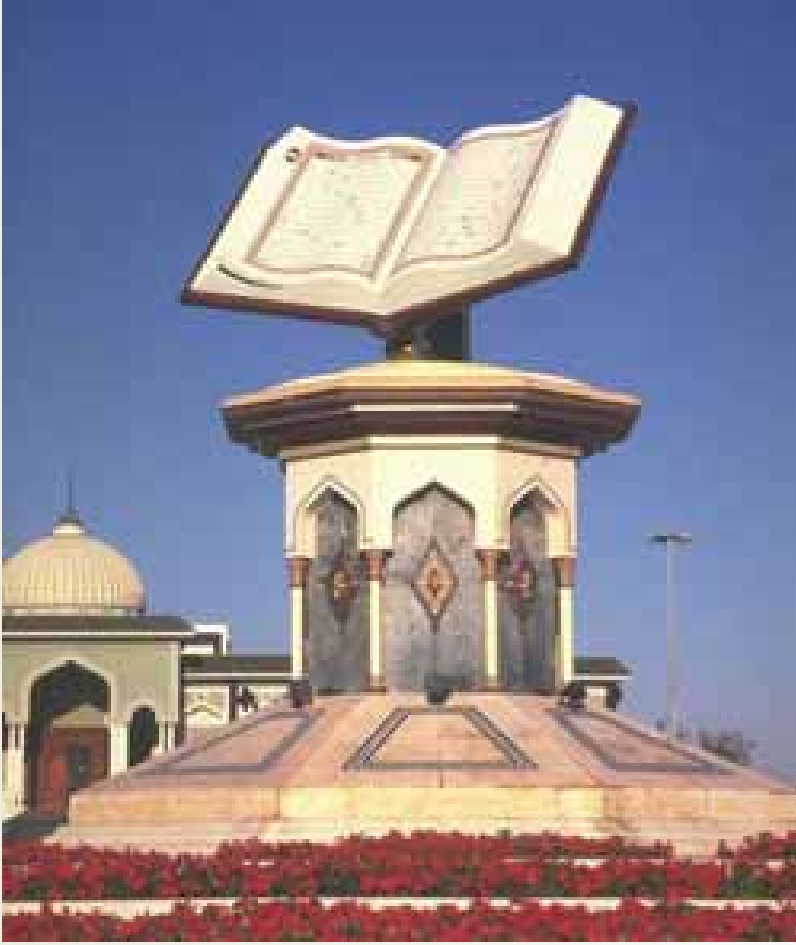
Bir Milleti “Millet” Yapan Değerler

“*M*illet” kelimesi, aynı devlet çatısı altında kader birliği yapmış insanlar topluluğudur.

Bu kelime aslen Arapça olup "din veya mezhep; bir din veya mezhebe bağlı olan cemaat" anlamındadır. Ancak bu kelime 20. yüzyılın başlarından itibaren ülkemizde "aynı atadan gelen insanlar topluluğu" anlamında da kullanılır olmuştur.

Dil, din, vatan, kültür birliği, tarih birliği, ülkü birliği gibi esaslar, bir milleti millet yapan bazı temel değerlerdir. Ama her millet için bütün bu değerlerin beraberce bulunması zorunlu değildir. Mesela, İsviçre halkı dört ayrı dil konuşmalarına rağmen, aralarındaki tarih ve vatan birliğiyle yüzyıllardır dengeli bir devlet olarak varlıklarını devam ettirmektedirler. Amerikan halkı, çok farklı ırklardan meydana gelmekle beraber, vatan, din, ülkü birliği gibi esaslar etrafında birleşebilmişlerdir.

Her millette, milleti meydana getiren unsurların beraberce bulunmamasından dolayı, rıkkılıkta ileri giden bazı kimseler bile "Dil, din bir işe; millet birdir" demeye mecbur olmuşlardır. Dolayısıyla ırka bağlı olmadan, "dil, din, vatan" değerlerini esas almak en selametli yol olmaktadır. Bunların üçü bir arada ise, zâten kuvvetli bir millet ortaya çıkar; eğer biri noksan olursa, yine millet dairesine dâhildir.

*Kendi aklımız cılız ışıklı cep fenerine benzer.
Kur'an ise Güneş misali âlemimizi aydınlatır.*

Kur'an'a Göre "Millet" Kelimesi

Tskiden çocuklara temel bazı İslami bilgiler verilirken "hangi millettensin?" sorusuna cevap olarak "İbrahim milletindenim" cevabı öğretilirdi. Buradaki "millet" kelimesi din anlamındadır. Kur'an'da "İbrahim milleti" şeklinde geçer. (Mesela bkz. Bakara 130, 135, Al-i İmran 95, Nisa 125...)

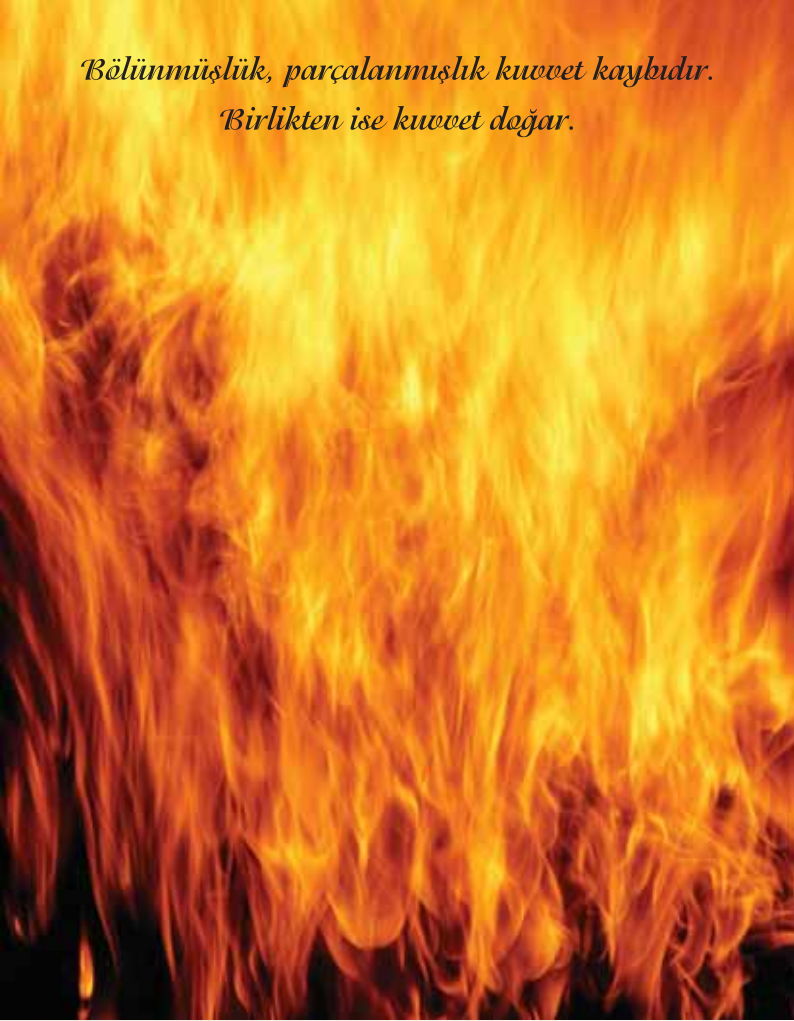
Peygamber Efendimizin nesebi Hz. İbrahime dayandığı gibi, dininin esasları da ona dayanmaktaydı. Bu yüzden yüce Allah peygamberimize İbrahim milletine, yani dinine yönelmesini ister.

Bir başka ayette ise şöyle bildirilir:

"Ne yahudiler, ne de hristiyanlar Sen onların milletine tabi olmadıkça asla senden razı olmazlar." (Bakara, 122)

Bazı dinî eserlerde "İslâmiyet milliyeti" ifadesiyle karşılaşırız. Bu ifade, ırkı değil dini öne çıkaran müsbet bir milliyetçiliği ifade etmektedir. Aynı vatani paylaşan, aynı dini yaşayan insanlar kendi aralarında kuvvetli bir millet olabilmelidirler.

*Bölünmüşlük, parçalanmışlık kuvvet kaybıdır.
Birlikten ise kuvvet doğar.*

Ateş Çukuru

A sr-ı Saadette Medine-i Münevvere'de Evs ve Hazreç isimli iki kabile vardı. Aralarında Buas denilen yüzyılı aşkın savaşlar sürmüş, İslâm gelince düşmanlıklarını unutup kardeş olmuşlardı.

Bir gün her iki kabilenin ileri gelenleri bir araya gelmiş, tatlı tatlı sohbet ediyorlardı. Bu durumu gören Şas Bin Kays isimli yaşlı bir yahudi, onların bu birlik ve beraberliğinden rahatsız oldu. Bir yahudi gencine, "Git, yanlarına otur. Onlara Buas günlerini ve önceki savaşları hatırlat ve o günlerde söyledikleri şiirlerden bazılarını okuyuver" dedi.

Delikanlı denileni ustaca yaptı. Çok geçmeden Evs ve Hazreçliler münakaşaya ve birbirlerine kızmaya başladılar. İş kızıştı ve o dereceye vardı ki, iki taraf da, "İsterseniz bugün yine öyle bir gün yaşarız. İşte meydan!" demeye başladılar. Ortalık birdenbire alevlendi, kılıçlar çekildi, birbirlerine yürümeye kalktılar. Durum hemen Resûlullah'a bildirildi. Sahabîleriyle birlikte hadise yerine gelen Hazreti Peygamber, "Ey Müslümanlar, size ne oldu, neden böyle yapıyorsunuz?" diye söze başladı ve şunları söyledi:

"Ben aranızdayken cahiliye dâvâsı mı güdüyorsunuz? Allah size İslâmı gönderdi, küfürden kurtardı, cahiliye âdetlerinin kökünü kesip kalplerinizi birleştirdi. Bütün bunlardan sonra yine eski küfrünüze mi dönüyorsunuz?"

Bu konuşmalar üzerine Evs ve Hazreçliler hatalarını ve oyuna geldiklerini anladılar, silâhlarını bırakıp gözyaşlarıyla birbirlerinin boynuna sarıldılar, helâlleştiler.

Bu münasebetle şu ayetler nazil oldu:

"Ey iman edenler!

Kendilerine kitap verilenlerden bir gruba uyarmanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.

Allah'ın âyetleri size okunup dururken ve Allah'ın elçisi de aranızda iken nasıl inkârâ saparsınız? Kim Allah'a sınıksı bağlanırsa, kesinlikle doğru yola iletilmiştir.

Ey iman edenler! O'na yaraşır şekilde Allah'tan korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.

Hep birlikte Allah'ın ipine sınıksı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. Böylece O'nun nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz, bir ateş çukurunun kenarında iken sizi oradan kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.

İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk bulunsun.

İşte kurtuluşa erenler onlardır.

Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.

O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara: "İmanınızdan sonra küfrettiniz ha? Öyle ise inkâr etmenize karşılık tadın azabı" denecektir.

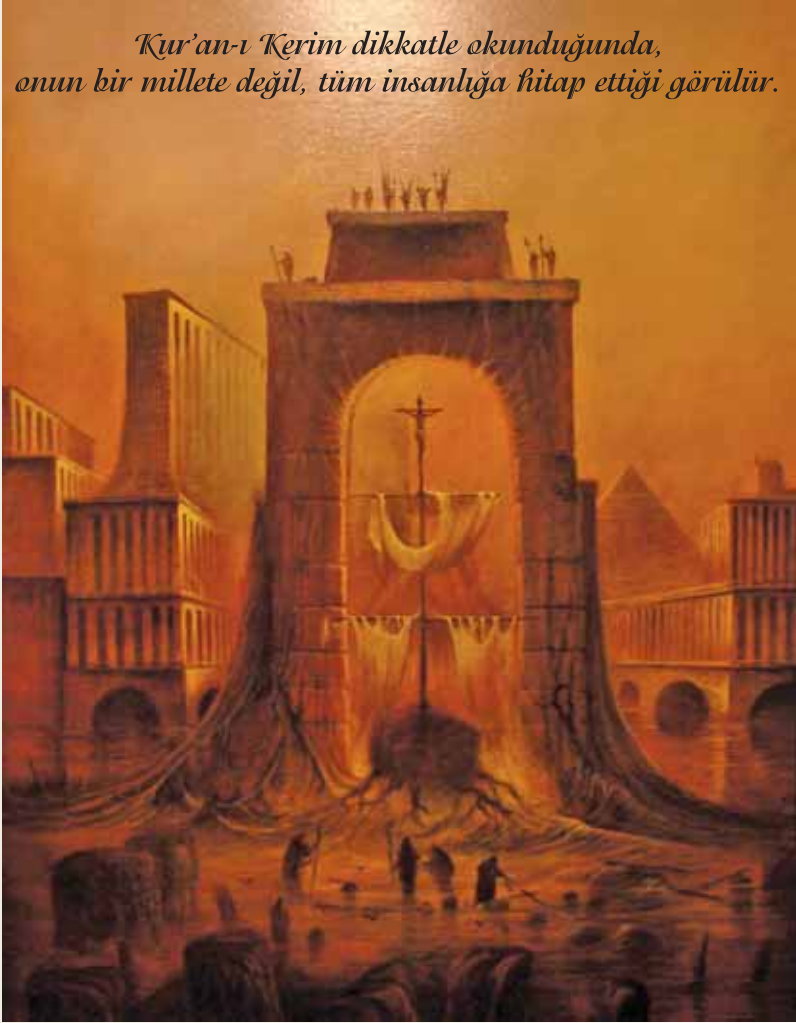
Yüzleri ağaranlara gelince, onlar Allah'ın rahmeti içindedirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

Bunlar Allah'ın, sana gerçek olarak okuyageldiğimiz âyetleridir. Allah asla âlemlere bir haksızlık murat etmez.

Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Bütün işler Allah'a döndürülür. "

(Âl-i İmran, 100- 109)

*Kur'an-ı Kerim dikkatle okunduğunda,
onun bir millete değil, tüm insanlığa hitap ettiği görülür.*

İrkçilik Yönünden İslâm ve Hristiyanlık

*İ*slâmî alanda araştırmalar yapan meşhur şarkiyatçı W. Montgomery Watt şöyle der:

“Birçok hristiyanın meylettiği fikre göre bütün dünyanın nihai dini hristiyanlık olacaktır. Fakat bu, kesin olmaktan çok uzaktır. Sadece bir noktaya dokunmak konuya açıklık getirmek için yeterlidir: Başta gelen hristiyan ülkelerden bazıları bugün bir ırkçılık felaketine düşmüşler. Şimdi, kendi mensupları arasında görülen ırkçılık felaketiyle başa çıkamayan bir dinin diğer dünya problemlerinin çözümüne katkıda bulunması elbette mümkün değildir... İslâm'ın üstün olduğu konular arasında başta geleni, onun insan kardeşliğinin kurulmasındaki başarısı ve iman konusundaki derinliğidir... Geleceğin yegâne dininin çerçevesini temin etme iddiasında İslâm, şüphe yok ki güçlü bir yarışçıdır.”
(*W. Montgomery Watt, Modern Dünyada İslâm Vahyi, s. 173*)

Nitekim dünyanın her tarafında hristiyan misyonerleri harıl harıl çalıştıkları halde, İslamiyet çok daha sür'atli bir şekilde yayılmaktadır. Mesela beyaz insanların Afrika'da siyahlar için ayrı kiliseler yapmaları o insanları rencide etmekte ve Hristiyanlığı değil İslâm'ı seçmektedirler.

*Deri rengi siyah
olan nice insanın,
ruhu pak ve beyaz
olabilir.*

*Beyaz ırktan nice
insanın da ruhu
kararmış olabilir.*

